

artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Faik Günaydin, Hatice Günaydin, Günes Günaydin, Seda Günaydin mod Freistaat Bayern, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 6, stk. 1, i afgørelse nr. 1/80, som det associeringsråd, der er oprettet ved aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, traf den 19. september 1980 om udvikling af associeringen, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, G. F. Mancini, og dommerne J. L. Murray, P. J. G. Kapteyn, H. Ragnemalm og R. Schintgen (refererende dommer); generaladvokat: M. B. Elmer; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 30. september 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) *Artikel 6, stk. 1, i afgørelse nr. 1/80, som det associeringsråd, der er oprettet ved aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, traf den 19. september 1980 om udvikling af associeringen, skal fortolkes således, at en tyrkisk statsborger, der uafbrudt i mere end tre år lovligt har haft reel, faktisk erhvervmæssig beskæftigelse i en medlemsstat hos én og samme arbejdsgiver, og hvis arbejdsvilkår objektivt set ikke adskiller sig fra vilkårene for andre ansatte hos samme arbejdsgiver eller inden for den pågældende branche, som udfører tilsvarende eller lignende opgaver, har tilknytning til det lovlige arbejdsmarked i denne stat og har lovlig beskæftigelse i bestemmelsens forstand. En sådan tyrkisk arbejdstager har således et retskrav på forlængelse af sin opholdstilladelse i værtsmedlemsstaten, uanset at han kun var blevet meddelt tilladelse til midlertidigt at udøve lønnet beskæftigelse hos en ved navn benævnt arbejdsgiver med henblik på oplæring og forberedelse til at varetage en stilling i et af arbejdsgiverens datterselskaber i Tyrkiet, og hans arbejds- og opholdstilladelser alene var meddelt ham med henblik herpå.*

2) *Det kan ikke anses for sving, at en tyrkisk arbejdstager ønsker at forlænge sit ophold i værtsmedlemsstaten, uanset at han udtrykkeligt havde accepteret, at hans ophold var begrænset. Den omstændighed, at arbejdstageren har tilkendegivet, at han havde til hensigt at vende tilbage til Tyrkiet efter at have haft beskæftigelse i den pågældende medlemsstat for at uddybe sine faglige kundskaber, kan ikke afskære den pågældende fra de rettigheder, som følger af artikel 6, stk. 1, i afgørelse nr. 1/80, medmindre den forelæggende ret fastslår, at erklæringen alene blev afgivet for uretmæssigt at opnå arbejds- og opholdstilladelser i værtsmedlemsstaten.*

(¹) EFT C 95 af 30. 3. 1996.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 30. september 1997

i sag C-98/96, Kasim Ertanir mod Land Hessen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Darmstadt) (¹)

(Associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — Associeringsrådets afgørelse — arbejdskraftens frie bevægelighed — begræbne tilknytning til det lovlige arbejdsmarked i en medlemsstat og lovlig beskæftigelse — opholdstilladelse begrænset til midlertidig beskæftigelse som specialitetskok hos en ved navn benævnt arbejdsgiver — perioder uden arbejds- og/eller opholdstilladelse — beregning af beskæftigelsesperioder)

(97/C 357/03)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-98/96, angående en anmodning, som Verwaltungsgericht Darmstadt (Tyskland) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Kasim Ertanir mod Land Hessen at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 6 i afgørelse nr. 1/80, som det associeringsråd, der er oprettet ved aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, traf den 19. september 1980 om udvikling af associeringen, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, G. F. Mancini, og dommerne J. L. Murray, P. J. G. Kapteyn, H. Ragnemalm og R. Schintgen (refererende dommer); generaladvokat: M. B. Elmer; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 30. september 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1) *Artikel 6, stk. 3, i afgørelse nr. 1/80, som det associeringsråd, der er oprettet ved aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, traf den 19. september 1980 om udvikling af associeringen, skal fortolkes således, at en medlemsstat ikke kan vedtage nationale bestemmelser, der uden videre afskærer hele grupper af vandrede tyrkiske arbejdstagere, f.eks. specialitetskoke, fra de rettigheder, som de tre led i artiklens stk. 1 tillægger dem.*

2) *En tyrkisk statsborger, der uafbrudt i mere end et år i en medlemsstat lovligt har arbejdet som specialitetskok hos én og samme arbejdsgiver, har tilknytning til det lovlige arbejdsmarked i denne medlemsstat og har lovlig beskæftigelse i den betydning, hvori udtrykket er anvendt i artikel 6, stk. 1, i afgørelse nr. 1/80. En sådan tyrkisk statsborger har således et retskrav på*

forlængelse af sin opholdstilladelse i værtsmedlemsstaten, selv om han ved udstedelsen af sine arbejds- og opholdstilladelser var blevet gjort bekendt med, at tilladelserne alene var meddelt ham for maksimalt tre år og alene med henblik på en bestemt beskæftigelse, nemlig som specialitetskok, hos en ved navn benævnt arbejdsgiver.

- 3) Artikel 6, stk. 1, i afgørelse nr. 1/80 skal fortolkes således, at den foreskriver, at der ved beregningen af de perioder med lovlig beskæftigelse, der er omhandlet i denne bestemmelse, skal tages hensyn til kortere perioder, hvori den tyrkiske arbejdstager ikke havde gyldig opholds- eller arbejdstilladelse i værtsmedlemsstaten, og som ikke falder ind under afgørelsens artikel 6, stk. 2, når de kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten ikke af denne grund har anfægtet lovligheden af den pågældendes ophold på statens område, men derimod på ny har meddelt ham opholds- eller arbejdstilladelse.

(¹) EFT C 145 af 18. 5. 1996.

DOMSTOLENS DOM

af 1. oktober 1997

i sag C-345/95, Den Franske Republik mod Europa-Parlamentet (¹)

(Institutionernes hjemsted — Europa-Parlamentet — mødeperioder)

(97/C 357/04)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-345/95, Den Franske Republik (befuldmægtigede: Marc Perrin de Brichambaut og Denys Wibaux), støttet af Storhertugdømmet Luxembourg (befuldmægtiget: Nicolas Schmit) mod Europa-Parlamentet (befuldmægtigede: Gregorio Garzón Clariana bistået af Christian Pennera og Hans Krück), angående en påstand om annullation af Europa-Parlamentets afgørelse af 20. september 1995 om fastlæggelse af tidsplanen for Parlamentets arbejde i 1996, har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray og L. Sevón, samt dommerne C. N. Kakouris, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm (refererende dommer), M. Wathelet og R. Schintgen; generaladvokat: C. O. Lenz; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 1. oktober 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Europa-Parlamentets afgørelse af 20. september 1995 om fastlæggelse af tidsplanen for Parlamentets arbejde

i 1996 annulleres, for så vidt der herved ikke fastsættes tolv ordinære plenarmødeperioder i Strasbourg i 1996.

- 2) Europa-Parlamentet betaler sagens omkostninger.
- 3) Storhertugdømmet Luxembourg bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 351 af 30. 12. 1995.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 2. oktober 1997

i sag C-1/95, Hellen Gerster mod Freistaat Bayern (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach) (¹)

(Ligebehandling af mænd og kvinder — tjenestemænd — deltidsbeskæftigelse — beregning af anciennitet)

(97/C 357/05)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-1/95, angående en anmodning, som Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach (Tyskland) i medfør af EF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag Hellen Gerster mod Freistaat Bayern at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 119, Rådets direktiv 75/117/EØF af 10. februar 1975 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om gennemførelse af princippet om lige løn til mænd og kvinder (EFT L 45 af 19. 2. 1975, s. 19) og Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, fremmelse samt arbejdsvilkår (EFT L 39 af 14. 2. 1976, s. 40), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af formanden for Fjerde Afdeling, J. L. Murray, som fungerende formand for Sjette Afdeling (refererende dommer), og dommerne P. J. G. Kapteyn og G. Hirsch; generaladvokat: A. La Pergola; justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl, den 2. oktober 1997 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) EF-traktatens artikel 119 skal fortolkes således, at den finder anvendelse på offentligretlige ansættelsesforhold.
- 2) En national bestemmelse om, at beskæftigelsesperioder, hvori arbejdstiden har været mindst halvdelen af den normale arbejdstid og op til to tredjedele heraf,